

РЕШЕНИЕ

№ 16994

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3621** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование вр с чл. 98 ал.2 вр с чл. 149 ал.3 АПК.

Образувано е по жалба на М. А. А. действаща лично и със съгласието на баща си А. Й. А. против Заповед № УД-796/13.02.2026 г. на Директор на Софийска професионална гимназия „К. Е.“ с която на основание чл.259 ал.1, чл. 258 ал.1 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 3, чл. 202, чл. 204, чл. 205 от ЗПУО, предложение от класния ръководител вх.№ 892/ 30.01.2026г във връзка с решение на Педагогическия съвет – протокол № 4 от 30.01.2026г, на М. А. А. е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2025/2026 г.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди, че визираните в обжалвания акт отсъствия не се дължат на неправомерно поведение, а са обусловени от медицински и домашни причини, за което класният ръководител бил уведомен. Въпреки, че родителите били уведомили класния ръководител по см на чл. 62 ал.2 от НПО, отсъствията останали неизвинени. Относно другото основание за налагане на санкцията, а именно множество забележки, то шест от тях били по един и същ предмет за един и същ ден, както и от един преподавател. Ученичката не нарушавала дисциплината в училище. Няма доказателства за продължаващо неправомерно поведение. Налице бил формален подход при налагане на санкцията, което се извеждало и от факта, че повечето от нанесените забележки са в периода непосредствено преди 22.12.2025г когато на заседание на ПС е взето решение да се отложи налагането на санкция с един месец с

цел интензивна подкрепа. Сочи също, че санкцията била неправомерно тежка и непропорционална. Родителите не били изслушани на ПС на 30.01.2026г. Моли да се отмени оспорената заповед. Претендира разноси.

Отвeтникът по жалбата- Директор на Софийска професионална гимназия „К. Е.“, чрез процесуалния си представител изразява подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира разноси.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо изх № 296 от 9.12.2025г класният ръководител Д. И. е уведомил бащата на М.- А. А., че ученичката е допуснала 29 неизвинени отсъствия, като бащата е поканен на разговор на 9.12.2025г.

Видно от протоколи от 9.12.2025г на осн чл. 204 ал.4 от ЗПУО и чл. 204 ал.2 и ал.3 ЗПУО е проведен разговор с бащата А. А. и е изслушана ученичката М. А. в присъствието на класния ръководител и педагогическия съветник Б. А., което са удостоверили с подписите си върху протоколите /л.90/ във връзка с предложение за налагане на санкция „преместване в друго училище“.

С писмо изх. № 309 от 11.12.2025г /л.91 и сл/ директорът на СПГ „К. Е.“ на осн. чл.204, ал.1 от ЗПУО и чл.64, ал.1 от Наредбата за приобщаващото образование /Приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/ е уведомил АСП, ДСП С. за откритата процедура по налагане на санкция на М. А..

На 19.12.2025г в съответствие с чл. 204 ал.3 от ЗПУО и чл. 65 ал.1 от НПО в присъствието на педагогическия съветник Б. А. и двама социални работници М. и П. е изслушана ученичката М. А. относно предложението за налагане на процесната санкция. На изслушването е присъствал и бащата А. А.. /удостоверено с подписа му върху протокола на л. 93 от делото/. Родителят е заявил, че отсъствията на детето са неизвинени поради това, че „не бил взел бележка от личния лекар“.

С мотивирано предложение внесено в деловодството на училището вх. № 645 от 19.12.2025г /л. 88/ класният ръководител Д. И. е сезирал ръководството за допуснати от ученика М. А. 29 отсъствия по неуважителни причини за периода 15.09.2025 до 8.12.2025г. Посочил е, че ученикът има предходно наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“. Приложена е и извадка /справка/ от електронния дневник за отсъствията на ученика за посочения период 15.09.2025 до 8.12.2025г. /л. 101/ Предложил е да се наложи санкция „преместване в друго училище“ по чл. 199 ал.1 т.4 ЗПУО.

Видно от протокол № 3 от 22.12.2025г на заседанието на Педагогическия съвет на посочената дата е взето решение да се отложи гласуването на предложението на класния ръководител за налагане на санкцията „Преместване в друго училище“ за заседанието на ПС през м. 01.2026г с цел предприемане дейности и мерки за преодоляване на проблемното поведение.

Приложени са протоколи от проведени от педагогическия съветник Б. А. срещи с ученика М. в периода 22.12.2025 до 27.01.2026г /л. 38 до л. 42 от делото/ на които е обсъждано поведението на М. станало повод за предложението за налагане на процесната санкция, и възможностите за промяна поведенческите й модели.

С мотивирано предложение № 892 от 30.01.2026г класният ръководител Д. И. е сезирал директора на СПГ „К. Е.“, че в периода след заседанието на ПС на 22.12.2025г ученичката няма нови отсъствия, но има 2 закъснения, 3 негативни отзива и конфликт с ученици,

придружен с агресивни коментари, което показвало че въпреки положените усилия , промяна в поведението не е настъпила. Класният ръководител се позовава освен на отсъствията по неуважителни причини, цитирани в предходното предложение № 645 / 19.12.2025г, така и на нови обстоятелства, а именно 15 негативни отзива. Изрично класният ръководител е посочил в мотивираното предложение, че определените до този момент мерки за обща подкрепа не дават резултат, като се е позовал и на предходно наложена на ученичката със Заповед № УД1214 от 9.07.2025г санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ /л.24/. Приложена е и извадка от ел.дневник касаеща ученика за периода 9.12.2025 до 30.01.2026г в която са отразени 2 закъснения и 14 броя забележки. Въз основа на констатираните нарушения, класният ръководител Д. И. е предложил на Директора на СПГ на ученика М. А. да бъде наложена санкция „преместване в друго училище“ по чл. 199 ал.1 т.4 от ЗПУО.

На 30.01.2026 г. е проведено заседание на Педагогически съвет /л. 32/, като в дневния ред за заседанието в точка 5.1 е включено обсъждането на предложение за налагане на санкция на ученика М. А., който към посочената дата има вече 30 броя отсъствия по неуважителни причини, 18 негативни отзива /след предходно наложената санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ с влязла в сила заповед/ с което извършил нарушения по чл. 73 т.4, т.8 т.14 и т.16 от ПДУ. По случая е проведена дискусия и направено обсъждане като е констатирано, че мерките по чл. 96 ал.1 от ПДУ не са дали резултат.

След проведеното обсъждане, на гласуване било подложено предложеното наказание от класния ръководител „преместване в друго училище“ /чл.199 ал.1 т.4 от ЗПУО/ като за предложението „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО било гласувано единодушно: 74 „за“, против и въздържал се няма, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 ЗПУО. Резултатите от проведеното заседание на ПС са обективирани в представения по делото Протокол № 4 от засед. от 30.01.2026г. /л. 32/

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол № 4/30.01.2026 г. да се предложи на директора да издаде заповед за налагане на санкция е издадена в срока по чл. 205 ал.1 от ЗПУО оспорената в настоящото производство Заповед № УД-796/13.02.2026 г. на Директор на Софийска професионална гимназия „К. Е.“ с която на основание чл.259 ал.1, чл. 258 ал.1 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 3 , чл. 202, чл. 204, чл. 205 от ЗПУО, предложение от класния ръководител вх.№ 892/ 30.01.2026г във връзка с решение на Педагогическия съвет – протокол № 4 от 30.01.2026г, на М. А. А. е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2025/2026 г. за регистрирани 30 броя отсъствия по неуважителни причини в периода 15.09.2025г до 30.01.2026г , и 18 негативни отзива /след предходно наложената санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ с влязла в сила заповед/ с което извършил нарушения по чл. 73 т.4, т.8 т.14 и т.16 от ПДУ.

Съгласно разпоредбата на чл.205 ал.3 от ЗПУО за издадената заповед ведно с определените с нея дейности за превенция и преодоляване на проблемно поведение по чл. 199 ал.5 ЗПУО е уведомен бащата на М.- А. А. което е удостоверила с подписа си.

По делото няма спор, а и са представени влезли в сила заповеди № УД-480 от 17.02.2025г /л. 22/ с които на М. е наложена на осн чл. 199 ал.1 т.1 ЗПУО санкция „забележка“ и № УД-1214 от 9.07.2025г /л. 24/ с която на М. на осн чл. 199 ал.1 т.3 от ЗПУО е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“.

Класният ръководител на ученика в мотивираните предложения № 645 от 19.12.2025 и № 892 от 30.01.2026г изрично е упоменал , че въпреки мерките, в т.ч. и наложената предходна санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ в поведението на М. няма промяна и

същите не дават резултат.

Представен е на л. 37 от делото доклад от психолога на СПГ „К. Е.“43 изготвен на 20.02.2026г в който е удостоверил, че е въпреки множеството срещи с педагогическия съветник Б. А. и консултации с психолога, М. продължава да демонстрира проблемно поведение, развиващо се по няколко критични линии- лоша дисциплина в учебния процес /провокативно поведение, подронва авторитета на учителите/, лоша комуникация /липса на уважителен тон и диалог с педагогическия състав/. Налице е рецидив- предходно наложената влязла в сила санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ била вследствие също на натрупани неизвинени отсъствия. М. показва липса на поука от предходната санкция и съзнателно неспазване на училищния ред.

С Решение № 2205408 -1 от 5.03.2026г на министъра на образованието и науката /л. 8/ на осн чл. 205 ал.4 ЗПУО е отхвърлена жалбата на М. А. срещу процесната заповед № УД-796/13.02.2026 г. на Директор на Софийска професионална гимназия „К. Е..

В с.з. на 22.04.2026 г. на основание чл. 15, ал.1 от ЗЗДт. в присъствието на социален работник Т. е изслушано детето М. което счита, че процесната санкция му била наложена „неправомерно“, имало провокация от класния ръководител, който се „заяждал с нея най-много“. Относно натрупаните неизвинени отсъствия заявява, че тъй като не могли да се извинят по медицински причини, подали „по домашни причини“. Според детето, то не било харесвано от класния му ръководител, тъй като изразявало мнението си открито и казвало всичко в очите.М. е категорична , че не била сгрешила нищо. Относно предходната ѝ наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ също била за „неверни неща“.

В изготвения на осн. чл.15, ал.6 от ЗЗДт социален доклад са намерили отражение заявените от родителите на детето пред социалния работник становища по случая, емоционалните им взаимовръзки с М., описани са условията на живот и среда на детето.

От показанията на разпитаните свидетели Г. Запорожанова и св. Б. М. които съдят цени в тяхната взаимовръзка и обусловеност, доколкото същите не си противоречат, взаимно се допълват, в т.ч. и с останалия ангажиран по делото доказателствен материал, основават на лични възприятия, непосредствени впечатления, базират се на системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период /свидетелят Запорожанова е училищния психолог и е работила с М. още преди налагането на предходната санкция, а св. М. е педагогически съветник в училището и е работил през миналата учебна година с детето, но има впечатления от него и през настоящата /, и от друга страна като на възможната им заинтересованост се противопоставя наказателната отговорност при лъжесвидетелстване, с която са запознати се установява, че М. е имала конфликт и с предишния класен ръководител, непристойни прояви преди и след налагане на оспорената санкция. Сигнало се е до това предишният класен ръководител да заяви желание да напусне училището, ако и в следващата учебна година остане класен ръководител на класа в който е М.. Наложило се училищният психолог- св. Запорожанова да работи и с предишния класен ръководител /не само с детето/. Въпреки многобройните разговори и срещи с М. и дадената ѝ възможност да се поправи същата е демонстрирала „непукизъм“ /св. М./, “казваше не ми пука“ /св. Запорожанова/. И двамата свидетели са категорични, че въпреки проведените с детето от психолога и педагогическия съветник срещи не се е показал никакъв прогрес относно поведението ѝ, напротив наблюдавал се регрес, имало още повече отсъствия и негативни отзиви. М. била с усещане за безнаказаност, изразявала е позиция, че „не ѝ пука и, че училището нищо не може да ѝ направи“ /св. Запорожанова/, „няма да ходя там, не ме интересува, това училище е тъпо“ /св. М./.. И двамата свидетели знаят за неизвинените отсъствия на М. и негативните отзиви, както и усилията на баща

й да извини тези отсъствия и поеме отговорност , че едва ли не са по негова вина. Св. М. е бил пряк очевидец на конфликтна ситуация през настоящата учебна година между М. и съучениците й, при която тя участвала в схватка с тях, псувала, което наложило и св. М. да я „удържи“. И двамата свидетели са твърдо на позицията, че поведението на М. е непристойно, конфронтира учителите, подронва техния авторитет пред останалите ученици, както и влиза в конфликт със съучениците си, които също се оплаквали от нейното държане.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законоустановения срок по арг. от вр с чл. 98 ал.2 вр с чл. 149 ал.3 АПК.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.203, ал.1 от ЗПУО и чл.68 от НПО. Съдът констатира, че като правно основание за издаване на заповедта погрешно е посочена т.3 от ал.1 на чл. 199 ЗПУО която регламентира санкция „предупреждение за преместване в друго училище“, вместо правилната т. 4 от ал.1 на чл. 199 ЗПУО относима за санкцията „преместване в друго училище“. От фактическото /словестно/ описание на санкцията обаче, безспорно става ясно, че се касае за „преместване в друго училище“ регламентирана именно в т. 4 от ал.1 на чл. 199 ЗПУО. Не е налице неяснота относно същността на санкцията, още по-малка на нарушенията които са обусловили налагането й. Фактическото /текстово/ описание съответства на квалификацията по чл. 199 ал.1 т.4 ЗПУО и не поставя в невъзможност лицето да разбере каква санкция му е наложена. Словестното описание на санкцията съответства на правното основание по чл. 199 ал.1 т.4 от ЗПУО, като очевидно се касае за техническа грешка при изписване на правното основание на процесната санция, която по никакъв начин не може да обуслови отмяна на заповедта само на това основание, тъй като словестно санкцията е описана правилно, а и жалбоподателят се е разпознал като адресат именно на санкцията „преместване в друго училище“. Също в документите по адм преписка обусловили издаването на процесния акт правилно е изписано правното основание по чл. 199 ал.1 т.4 от ЗПУО. Не е налице несъответствие което да е съществено до степен опорочаващо адм процедура, водещо до отмяна на акта само на това основание.

Процедурата за налагане на санкции по реда на Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ е подробно разписана в Глава IX, Раздел III "Санкции на учениците" от същия закон, както и в Наредбата за приобщаващото образование, /приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/. Същите са възпроизведени и в Правилника за дейността на училището за 2025/ 2026г /л 62 и и сл/. Видно от изложената по-горе фактическа обстановка за откриване на процедурата по налагане на санкция на М. А. надлежно е уведомен единият от родителите – бащата А. А. / с писмо изх № 296 от 9.12.2025г /чл.204 ал.1 от ЗПУО/, както и АСП, ДСП С. като териториална структура, ангажирана с охрана правата на детето. /чл.204, ал.1 от ЗПУО/ с писмо изх № 309 от 11.12.2025г, л.91-92./. На 19.12.2025г в съответствие с чл. 204 ал.3 от ЗПУО и чл. 65 ал.1 от НПО в присъствието на педагогическия съветник Б. А. и двама социални работници М. и П. е изслушана ученичката М. А. относно предложението за налагане на процесната санкция. На изслушването е присъствал и бащата А. А. /удостоверено с подписа му върху

протокола/. Родителят е заявил, че отсъствията на детето са неизвинени поради това, че „не бил взел бележка от личния лекар“. Също така както се посочи приложени са протоколи от проведени от педагогическия съветник Б. А. срещи с ученика М. в периода 22.12.2025 до 27.01.2026г /л. 38 до л. 42 от делото /преди налагане на процесната санкция/ на които е обсъждано поведението на М. станало повод за предложението за налагане на санкцията, и възможностите за промяна поведенческите й модели. Противно на доводите на жалбоподателя, категорично са спазени изискванията на чл. 204 ал.3 изр второ от ЗПУО и чл. 65 ал.1 от НПО, изслушването е извършено в хода на административната процедура по налагане на процесната санкция, детето е изслушвано в присъствие на педагогически съветник и социални работници в съответствие с чл.15 ал.4 от ЗЗДт /виж цитираните протоколи и протокол от 19.12.2025г./ Няма правно регламентирано задължение детето да бъде изслушвано повторно след решението на ПС на 22.12.2025г когато е решено отлагане обсъждането на налагане на санкцията с цел детето да се поправи. Противно на твърдяното, процедурата с това решение на ПС от 22.12.2025г не приключва, същата оставя висяща до датата на налагане на процесната санкция. След връчване на уведомителното писмо е предоставена възможност за изразяване на становище относно отразените в мотивираното предложение на класния ръководител допуснати нарушения, поради което съдът намира, че е спазена разпоредбата на чл. 204, ал. 3 и, ал. 4 от Закона. Правата на ученика не са нарушени, тъй като същият е изслушван в присъствие на педагогически съветник, двама социални работници и бащата /чл. 65 ал.1 и ал.2 от НПО/.

При това положение съдът намира, че са спазени разпоредбите на чл. 204, ал. 3 и, ал. 4 от ЗПУО. След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване на ПС на заседанието на 30.01.2026г била подложена предложената санкция от класния ръководител „преместване в друго училище“ /чл.199 ал.1 т.4 от ЗПУО/като за предложението „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО било гласувано единодушно: 74 „за“, против и въздържал се няма, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 ЗПУО с оглед изискването на чл.203 от ЗПУО и чл.65 от НПО. Като е възприел предложението на ПС директорът е издал процесната заповед. Именно предложението на ПС е определящо за вида на санкцията, наложена със заповед на директора /по арг. от чл.203 ал.1 от ЗПУО/. Налице са и категорични доказателства, че за откритата процедура по налагане на санкцията е уведомена съответната териториална структура за закрила на детето /чл. 204 ал.1 от ЗПУО/. Санкцията е наложена за срок до края на учебната 2025/2026 г. с което е изпълнено изискването на разпоредбата на чл. 202, ал. 1 и ал. 2 от ЗПУО, съгласно която санкциите са срочни като срокът на санкцията е до края на учебната година. Преди да наложи наказанието ответникът е положил необходимите усилия да

събере нужната информация за установяване на обективните факти във връзка с нарушенията, по повод което жалбоподателят е санкциониран.

На следващо място, фактическите основания се съдържат отделно от акта в предхождащи издаването му документи, а именно цитираните по –горе мотивирани предложения на класен ръководител, извадки от електронен дневник-ученическа книжка, удостоверяващи регистрирани *неизвинени отсъствия и забележки*, негативни отзиви /л. 17- л. 21/, проведени консултации и разговори с детето и родител относно поведението на ученика и дисциплината в училище , предходни влезли в сила заповеди с които на осн чл. 199 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПУО са наложени на ученика санкция „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“.

Относно забележките /негативни отзиви/: Изрично е описано в какво се изразяват забележките по поведението и подготовката за учебен час и на кои дати /л. 17, л. 18, л. 19 , л. 20, л.21 от делото/. Жалбоподателят твърди, че така описаното поведение не било неправомерно, тоест не нарушавала дисциплината в училище, нямало доказателства за продължаващо неправомерно поведение, налице бил формален подход при налагане на санкцията. Събрания по делото доказателствен материал , в т.ч. и гласните доказателства които по изложените по-горе причини съдът изцяло кредитира, категорично опровергава твърденията в жалбата. Отделно от това, текста на приложената правна норма съдържа обуславящите го фактически обстоятелства, чието наличие е несъмнено установено. В с.з на 22.04.2026т М. поддържа, че неоснователно са ѝ наложени забележките, че не била сгрешила нищо, била провокирана от класния ръководител. Заявеното от детето категорично се опровергава от свидетелските показания. Неоснователни са доводите в писмената защита на жалбоподателя, че установените от свидетелите факти относно агресивното поведение на ученика излизали извън предметния обхват на процесната заповед. Това е така, тъй като именно агресивното поведение на М. е повод да ѝ бъдат нанесени забележки /негативни отзиви/, основание за налагане на санкцията. Мотивите могат да бъдат изложени отделно от административния акт и не е необходимо да съвпадат по време с издаването му. Възможно е мотивите да предхождат постановяването на акта и да се съдържат в други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт. В конкретният случай оспорваната заповед е издадена на основание подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт / в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. В предложението на ПС до директора са описани нарушените норми на чл.73 т. 4 т.8, т.14 и т.16 от ПДУ, с които няма спор, че жалбоподателят несъмнено е запознат. Следва да се отбележи изрично, че жалбоподателят не е оборил релевантните за отговорността му факти относно вменените му провинения, т.е. установените нарушения посочени по-горе е несъмнено. Ясно е също с какво са свързани забележките. Описаното поведение в

тях /л.20 и л.21/ , както и заявеното от св. Запорожанова и св.М. според съда категорично сочи на лоша дисциплина в учебния процес /провокативно поведение, подронва авторитета на учителите/, лоша комуникация /липса на уважителен тон и диалог с педагогическия състав/. Изрично както в мотивираното предложение на класния ръководител №892 от 30.01.2026, така и в извадките от електронния дневник е посочено, че са регистрирани в електронния дневник за периода 15.09.2025 до 22.12.2025г 15 негативни отзиви, а към датата на издаване на заповедта вече са 18 негативни отзиви. Описано е в какво се изразява поведението и отношението на ученика към учебния процес по всяка една забележка. Както се посочи, противно на доводите на жалбоподателя според съда така описаното поведение е изключително укоримо и неуважително както към учителите, така и към учениците. Причините за наказанието са изброени като констатация, съдържат се в други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи и в тяхната съвкупност, и представляват фактическото основание, съответстващи на посоченото в заповедта правно основание, което е мотивирало административният орган да вземе решението си. Ето защо, съдът намира, че оспореният акт не страда от порок по чл.59, ал.2 т.4 АПК и чл.205, ал.2 от ЗПУО. При тези данни правата на участие и защита на ученика не са били засегнати при издаването на заповедта, защото фактическите основания за налагането на наказанието са му били известни и му е била предоставена възможност да се защити срещу тях както в хода на адм. производство, за чието провеждане е бил уведомен, а също така и в хода на настоящото съдебното производство.

Относно неизвинените отсъствия: Жалбоподателят твърди, че не се дължат на неправомерно поведение, а са обусловени от медицински и домашни причини, за което класният ръководител бил уведомен. В хода на административното производство бащата се е опитал да поеме вината за неизвинените отсъствия със своето поведение, тъй като не бил взел бележка от личния лекар. Съдът разбира усилията на бащата да оправдае неправомерното поведение на детето, но така поддържаното от него в никакъв случай не означава, че отсъствията са били действително поради извинителни причини. Няма твърдения, че през този период М. е била болна или е имало някакви уважителни семейни причини да отсъства от училище. Очевидно е, че отсъствията се дължат на неправомерно и безотговорно поведение , като с цел да се избегне да останат такива /по неуважителни причини/ са положени усилия да бъдат извинени посредством правно регламентираните за това начини. Това обаче, не променя факта, че същите са вследствие безотговорното поведение на М. изразяващо се в неспазване училищния ред и ПДУ. Поддържа се тезата, че въпреки, че родителите били уведомили класния ръководител по см на чл. 62 ал.2 от НПО , отсъствията останали неизвинени. Бащата на проведената среща на 19.12.2025г заявява, че отсъствията били по негова

вина, тъй като не бил взел навреме бележка от личния лекар. Релевантна в случая е хипотезата на чл. 62, ал. 1 т.1 и т.3 от Наредбата за приобщаващото образование, с която е предвидена възможността за отсъствие на ученик от училище, по уважителни причини, в следните случаи:

1. (изм. - ДВ, бр. 23 от 2024 г., в сила от 19.03.2024 г.) по медицински причини, за което в училището се изпраща по електронен път медицински документ от лекар или от лекар по дентална медицина; и

т. 3. (изм. - ДВ, бр. 23 от 2024 г., в сила от 19.03.2024 г.) до 15 учебни дни в една учебна година с мотивирано заявление от родителя до класния ръководител, но не повече от 5 дни наведнъж; В този случай според ал.2 на чл. 62 от НПО заявлението по ал. 1, т. 3 се подава преди отсъствието на ученика, а ако това е невъзможно, родителят уведомява класния ръководител в първия ден от отсъствието на ученика от училище.

При тази регламентация и липсата по делото на доказателства за изпратен в училището по електронен път медицински документ от лекар /т.1/ и мотивирано заявление от родителя до класния ръководител /т.3/ обосновава категоричен извод, че отсъствията се дължат на неуважителни причини. Оспорващата не ангажира доказателства в подкрепа на правно релевантния факт, а именно че допуснатите отсъствия са по медицински причини /т.1 / и до 15 учебни дни в една учебна година с мотивирано заявление от родителя до класния ръководител /т.3/. По делото няма доказателства за изпратен по ел. път медицински документ, нито пък за мотивирано заявление от родителя до класния ръководител в срока и формата указани в чл. 62 ал.2 от НПО.

При тези обстоятелства не са изпълнени нормативно уредените условия, при които се допуска отсъствие на един ученик от училище в хипотезата на чл. 62, ал. 1, т. 1 и т.3 от цитираната наредба. Възможността за отсъствие или не от училище е нормативно уредена при наличие на предвидените в цитираните разпоредби предпоставки. В съответствие с посочената наредба е приет и Правилник за дейността на училището, в който са инкорпорирани горепосочените правила. Фактът на осъществяване на отсъствията и липсата на кумулативно необходимите предпоставки, за да се считат тези отсъствия за нормативно разрешени поради уважителни причини, е установен по категоричен начин по делото. Оттук следва да се считат за осъществени и материалноправните предпоставки наличието на които е дало основание на органа да издаде оспорената заповед /по чл. 73 т.4, т.14 и т.16 от ПДУ/.

Ответникът е наложил на М. А. санкцията „преместване в друго училище“, която според чл.200, ал.4 от ЗПУО се налага за тежки или системни нарушения. Законът за предучилищното и училищното образование не съдържа легални определения за "системни" и за "тежки" нарушения. Обичайно в практиката се приема, че системност е налице при извършване на три или повече нарушения в период от

една година. Тежки са нарушенията, които имат значително негативно въздействие върху отделни лица и/или обществото като цяло. В случая е несъмнено наличието на системни нарушения, което се извежда и от предходните влезли в законна сила Заповеди № УД-480/ 17.02.2025г, /л. 22/ и № УД 1214 от 9.07.2025г /л. 24/ с които на М. са налагани на осн чл. 199 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПУО санкции „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“, отново за неспазване правилата за поведение по време на учебните часове и в училището, нарушения по чл. 73 т.8, т.9 и т.16 от ПДУ, тоест за част от същите по вид нарушения. Фактът, че с цитираните заповеди, на жалбоподателя в рамките на период около пет месеца от предходната учебна година са били наложени две санкции, за нарушения на задълженията на ученика, установени в закона и в Правилника на училището, безспорно сочи на системност в поведението на ученика. Процесната заповед е издадена преди изтичането на една календарна година, считано от първата цитирана по-горе влязла в сила заповед с която е наложена санкция „забележка“ и близо седем месеца след втората влязла в сила заповед с която е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“. Във времето след като са му били наложени предходните санкции, ученикът не е коригирал поведението си и е извършил множество нарушения на задълженията, установени в чл. 172 ЗПУО и в Правилника за дейността на училището, които сочат на системност по смисъла на чл. 200, ал. 4 ЗПУО. Предходно наложените му санкции и продължаващото поведение след това навежда на извод за системност. Ученикът системно не е спазвал правилата за поведение в учебно заведение. Демонстрирал е неуважително поведение към учителите и съучениците си. Всички обстоятелства са обсъдени на проведените заседания на педагогическия съвет на 22.12.2025г и на 30.01.2026г, предоставена е била преди това възможност за изслушване на ученика в присъствието на бащата, педагогическия съветник и двама социални работници. За преценката на нарушението като тежко следва да се вземат предвид смекчаващи и отегчаващи обстоятелства с оглед конкретният случай. Посочи се, че в ЗПУО и в Наредбата няма легално определение и за понятието "тежки нарушения". Понятието "тежко нарушение" е оценъчно понятие и макар законодателят да не е дал легално определение, то е предвидено като основание за налагане на санкцията "преместване в друго училище". В чл.201 ал.2 от ЗПУО е предвидено, че видът на санкцията се определя, като се отчитат причините и обстоятелствата при извършване на нарушението, видът и тежестта му, както и възрастовите и личностните особености на ученика. Както се посочи по-горе релевантните за отговорността на жалбоподателя факти не бяха опровергани в настоящото производство. Безспорно неуважителното и арогантно поведение на М., което е било основание за налагане и на предходни санкции, както и продължаващо и след това, вкл. и допуснатите значителен брой отсъствия поради неуважителни причини представлява нарушение на задължението по чл. 172 ал.1 т.1 т.10 т.11 от ЗПУО, а

именно 1. да присъстват и да участват в учебните часове и занимания; т.10. да спазват правилника за дейността на институцията; т.11. да не възпрепятстват със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове; и чл.72 ал.1 т.1, т.11 и т.12 от ПДУ. Извършените от ученика нарушения също така подронват и доверието и авторитета както на учителите, така и на училището, в което М. е ученик. Факта на извършени нарушения на дисциплината, неуважение към учители, несериозно отношение към учебния материал продължаващо и след предходните две заповеди за налагане на санкция „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“ за същите по вид нарушения, както новонастъпилите допуснати неизвинени отсъствия категорично сочи на безкритично поведение. М. по никакъв начин не осъзнава случилото се като изключително укоримо, а постъпките ѝ след /въпреки/ предходните санкции „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“, навежда на извод за умишлено и преднамерено поведение. М. не осъзнава грешките си, твърди, че не е сгрешила с нещо, обвинява класния си ръководител, който се бил държал провокативно с нея, за да оправдае постъпките си. Установи се обаче, че не само с този класен ръководител, М. е имала проблеми, но и с предишния, като нейното поведение дори го е накарало да вземе решение да напусне училището, ако и в следващата учебна година бъде класен ръководител на класа в който е М.. Поведението на М. е довело и до това с предишния класен ръководител да работи психолога на училището /не само с детето/. В М. преобладава усещане за безнаказаност, непукизъм счита, че е несправедливо нарочена. Поведението на М. е непристойно, конфронтира учителите, подронва техния авторитет пред останалите ученици, както и влиза в конфликт със съучениците си, които също се оплаквали от нейното държане. С оглед възрастовата си зрялост, жалбоподателят напълно е осъзнавал провиненията си и несериозното си поведение и отношение към процеса на обучение. Наказанието се налага както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. Наред с това е необходимо и с оглед липсата на оценка за нередността на постъпките. Наложено наказание е еквивалентно на допуснатите нарушения. Жалбоподателят не обори констатациите по преписката. Безспорно регистрираните 30 отсъствия по неуважителни причини за период от около четири месеца и половина и 18 негативни отзиви относно изключително несериозно поведение и отношение в процеса на обучение, обуславят налагане на санкцията. В обобщение, липсата на промяна в поведението на М. след предходно наложената ѝ санкция „забележка“ и санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ в предходната учебна година /но в рамките на една календарна година / и след заседанието на ПС на 22.12.2025г /когато е взето решение да се отложи разглеждането на предложението на класния ръководител с цел предприемане и

подкрепа от екипа за подкрепа на личностното развитие в поведението на ученика / сочи на абсолютно безкритично поведение. М. по никакъв начин не осъзнава проблемната ситуация, счита , че „не е сгрешила с нищо“ и е несправедливо нарочена, не е положила усилия да промени поведението си, а постъпките ѝ навеждат на извод за умишлено и преднамерено поведение. Процесната заповед се основава освен на част от същите по вид нарушения за които са издадени предходните две влезли в сила заповеди , но и на нови фактически основания, а именно отсъствия по неуважителни причини. М. вместо да коригира поведението си , допуска и нови по вид нарушения , които са достатъчни да обосноват налагането на процесната по вид санкция "преместване в друго училище“. Не е налице нарушение забраната по чл. 201 ал.1 изр първо от ЗПУО , според която за едно нарушение не може да бъде наложена повече от една санкция по чл. 199, ал. 1.

На следващо място, въпреки наложените с предходните заповеди две санкции / „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“ /за част от същите по вид провинения/ в рамките на една календарна година /две последователни учебни/и дадената ѝ възможност от директора на СПГ „К. Е.“ да се поправи и осъзнае грешките си, М. демонстративно е показала липсата на страх от всякакви наказания. Усещането ѝ за безнаказаност е мотивирало поведението ѝ, което е непристойно и показва арогантно отношение към преподаватели и съученици. Заявеното от М. пред съда, че „не била сгрешила с нищо“ и, че неправомерно била наказана сочи на опит за отхвърляне на собствената отговорност. В случая не са налице смекчаващи обстоятелства, тъй като няма данни дори за извинение от страна на ученика и опити да поправи поведението си. Ученикът не е изразил съжаление за постъпките си и липсва усещане за вина. Като отегчаващо обстоятелство е общото мнение на учителския колектив /предложението за налагане на процесната санкция е прието от ПС с единодушие/, че М. не спазва дисциплината, проявява умишлена наглост и арогантност. Поведението на М. е неуправляемо. Наказанието се налага както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. С оглед изложеното съдът приема, че наложеното наказание съответства на тежестта на нарушението и на целта на закона. Наред с това е необходимо и с оглед демонстрираната липса на оценка за нередността на постъпките. Поради това преместването на детето в друго училище, освен че може да има превантивно действие, може да подпомогне самата нея като попадне в друга среда и при други преподаватели и педагози, които да намерят различен подход към детето и осигурят възможност същото да разгърне поведенческите си и комуникативни си способности. Предприетата санкция е пропорционална, т.е. съответства на значимостта на заложените

общественозначими цели за лична и генерална превенция. Наложеното наказание е еквивалентно на допуснатите нарушения.

На следващо място според чл. 199, ал. 1 от ЗПУО на учениците се налагат санкции след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната им мотивация и за преодоляване на проблемното поведение, което се явява задължителна предпоставка преди предприемане на действия по издаване на акт за санкциониране на съответния ученик. По арг. от чл. 199 ал.1 от ЗПУО задължителна предпоставка при налагане на санкция на ученик е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение. Дейностите за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученик са регламентирани /конкретно изброени/ в чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование. По адм. преписка и по арг. от чл. 68 ал.2 от НПО изрично в процесната заповед са посочени конкретно предприетите дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, които не са дали резултат /т. III от заповедта/. Налице са и данни, че е търсено съдействието на родителите във връзка с конкретните проблемни ситуации. Тоест, налице са данни за предприети действия във връзка с поддържаното проблемно поведение на М.. Въпреки предприетите мерки същите не са дали резултат. Посочените дейности са извършени преди налагане на процесната санкция. Също в съответствие с чл. 199 ал.5 от ЗПУО и чл. 68 ал.2 от НПО с процесната заповед са определени дейности за ученика за превенция и преодоляване на проблемно поведение. /т. III от заповедта /.

Посочи се по-горе, че релевантните за отговорността на жалбоподателя факти не бяха опровергани в настоящото производство. Безспорно регистрираните отсъствия по неуважителни причини и негативни отзиви /забележки / относно несериозно поведение и отношение в процеса на обучение, обуславя налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл. 199 ал.1 т.4 от ЗПУО.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. На ответника се дължат разноски по арг. от чл.143 ал.3 от АПК. Жалбоподателят е направил възражение за прекомерност на заплатения адв хонорар в размер на 720 с ДДС. Съдът счита, че този размер съответства на фактическата и правна сложност на делото съобразявайки критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон , в т.ч. усилията на защитата при упражняване на процесуалните права, а и посочения размер е малко над установения по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. А. А. действаща лично и със съгласието на баща си А. Й. А. против Заповед № УД-796/13.02.2026 г. на Директор на Софийска професионална гимназия „К. Е.“.

ОСЪЖДА М. А. А. действаща лично и със съгласието на баща си А. Й. А. да заплати на Софийска професионална гимназия „К. Е.“ сумата от 720 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: